

Krisztus békességének jelentése

David Wilkerson November 13, 2006

Jézus ezt mondta tanítványainak: „Békességet hagyok nektek, az én békességemet adom nektek” (János 14:27). Ez a mondat meglepte a tanítványokat. Az ő szemükben ez egy hihetetlen ígéretnek tűnt: Krisztus békessége az ő békességük lesz.

Ez a tizenkét férfi csodálta azt a békességet, amelyet Jézus életében tapasztaltak a három esztendő során. Mesterük sohasem félt. Mindig nyugodt volt, sohasem zaklatták fel a körülmények.

Tudjuk, hogy Krisztus olykor lelkileg haragra gerjedt. Máskor megindult és tudott sírni is. De életét békés emberként élte itt a földön. Békében volt az Atyával, békessége volt a kísértések ellenére, és békét sugárzott az elutasítás és a kigúnyolás közepette is. Akkor is béke volt lelkében, amikor vihar dúlt a tengeren és a hajó fedélzetén aludt, miközben tanítványai reszkettek a félelemtől.

A tanítványok szemtanúi voltak annak, amikor a dühös tömeg egy magas szikla szélére ráncigálta Jézust azzal a szándékkal, hogy lelökjék onnan. Mégis nyugodtan átsétált köztük, érintetlenül és teljes békességgel. Azt is hallották, amikor Urukot ördöginek nevezték. A vallási vezetők csalónak titulálták. De sem ember, sem vallási rendszer, sem pedig az ördög nem tudta megfosztani békességétől.

Mindez különféle beszélgetéseket indított el tanítványai körében: „Hogyan aludhatott a viharban? Milyen békesség ez? Hogyan maradhatott annyira nyugodt, amikor a tömeg le akarta taszítani a szikláról? Az emberek gúnyolják, sértegetik, leköpi, de sohasem adja vissza nekik. Semmi sem zaklatja fel őt.”

Jézus most ugyanezt a békességet ígérte az ővéinek. Amikor a tanítványok meghallották kijelentését, bizonyára csodálkozva néztek egymásra: „Úgy érti, hogy ugyanezt a békességet adja nekünk, aminek ő volt a birtokában? Ez hihetetlen.”

Jézus ezután hozzátette: „De nem úgy adom nektek, ahogy a világ adja” (János 14:27). Ez nem az elfásult, kirekesztett társadalom úgynevezett „békéje” volt. Nem a gazdag és híres emberek átmeneti békessége, akik anyagi dolgok megszerzésével próbálnak nyugalmat találni. De nem is azoknak a hamis békéje, akik átadják magukat egy hazugságnak és eltökélik magukban: „Békességem lesz, még ha a saját szívem makacssága szerint élek is.”

Nem, itt Krisztus békességéről van szó; egy olyan békességről, amely minden emberi értelmet felülmúl. A békesség ajándékának az időzítése nagyon fontos volt a tanítványoknak, de ma is fontos minden hívő embernek.

A tanítványok életük legnagyobb megpróbáltatása előtt álltak. Miért? Mert Krisztus távozni készült. Megpróbálta felkészíteni őket, de amikor kijelentette nekik az igazságot, az teljes mértékben megdöbbentette mindannyiukat. Tanítványai azt a napot várták, amikor Uruk királysága elkezdődik a földön és őket is uralkodókká teszi. Úgy képelték, hogy hamarosan elérkezik uralmának kezdete.

De Jézus azt mondta nekik: „Tudnotok kell, hogy hamarosan a gonoszok kezére adnak és meg fognak ölni. De feltámadok.”

Ugyanitt Jézus ígéretet tett a Szentlélek eljövételére. Krisztus elmagyarázta tanítványainak: „A Szentlélek vezetni fog benneteket bármivel is kell szembenéznetek. A barátotok lesz. ? tesz képessé arra, hogy megtapasztalhassátok ezt a békességet, amelyet nektek adok.”

Ezeknek az embereknek még fogalma sem volt arról, hogy ki az a Szentlélek. Ilyen gondolatok járhattak a fejükben: „Hogyan helyettesíthet egy lélek egy látható, megérinthesz, él? embert? Hogyan várhatja el t?lünk Jézus, hogy meg?rizzük az ? békességét, ha már nem lesz velünk testben? Hogyan remélhetjük azt, hogy sikerül meg?rizzük hit által, ha már nem látjuk ?t?”

Ekkor szólalt meg Jézus: „Ha szeretnétek engem, örülnétek, hogy elmegyek az Atyához” (János 14:28). De a tanítványok nem tudtak örülni vele. Egészen addig nem értették a Szentlélekr?l szóló ígéretet, amíg Pünkösd napján le nem szállt rájuk. Néhéz id?k voltak ezek a tanítványok életében.

Jézus szavai teljesen felforgatták ezeknek az embereknek az életét és szolgálatát. Hirtelen összezavarodtak, félelem és bizonytalanság töltötte el ?ket. Bizonyára így gondolkodtak: „Hogyan fogunk ezután élni? Jézus mindent biztosított számunkra. Ha kellett, akkor a halak szájából vett ki pénzt, vagy megsokasította a kenyereket. ? volt a mindenünk. Mit fogunk tenni, ha a farizeusok és a papok ránk támadnak? Ha Jézus elmegy, akár azonnal halálra is kövezhetnek bennünket.”

Jézus nemrég tanította ?ket így: „Elmegyek helyet készíteni számotokra, (és) ismét eljövök, és magam mellé veszek titeket” (János 14:3). A fejezet második része azonban azt tükrözi, hogy a mennyei lakhelyre vonatkozó ígéret nem jelentett megkönnyebülést a tanítványok számára. Még a visszajövetelére vonatkozó biztosíték, sem nyugtatta meg lelküket.

El tudom képzelni, amint Péter így szól: „Kinek van szüksége lakóhelyre? Munkára van szükségem. El kell tartanom a családomat. Nem akarok az eljövend? mennyei áldásokról hallani többet. Ez egy valóságos krízis és meg kell oldanom. Úgyhogy, visszamegyek halászni.” Jézus megfeszítése után Péter és néhány más tanítvány is visszatért korábbi megélhetési forrásához, a halászhálóhoz egy id?re.

Lehet, hogy életed legnehezebb id?szakát éled át jelenleg. Minden zavaros és teljesen reménytelennek t?nik. Talán az állásod veszítetted el? Vagy az anyagi helyzeted vált kilátástalanná és nem látod a kiutat. Bármerre fordulsz, úgy érzed, hogy a stressz, a z?rzavar és kimerültség csak egyre fokozódik.

Ilyenkor elkezdünk morfondírozni magunkban: „Hogyan lehetne békességem a sok kétség közepette? Hogyan lehetnék nyugodt, amikor anyagilag csodára lenne szükségem? Már alig bírom tovább, annyira bizonytalannak t?nik a jöv?.”

Ekkor a kétségbeesett szív arra hajlik, hogy ezt mondja: „Igen, Isten h? Igéjéhez. Hálát adok minden ígéretéért. Hálát adok azért, hogy hajlékot készít nekem is a mennyben. Hálát adok azért is, hogy eljön értem újra.

De már annyiszor hallottam ezt a sok igazságot. Hiszek is bennük, de most mindez csak üres teológiának t?nik. Nincs szükségem egy újabb prédikációra vagy teóriára. Csodára van szükségem.”

Lehet, hogy a családod van krízishelyzetben, vagy a házasságod vált labilissá, esetleg az egészséged került veszélybe és úgy t?nik, hogy nincs is remény. Úgy vélekedsz, hogy: „Bárcsak láthatnék egy kis fényt az alagút végén. De csak bizonytalanság vesz körül mindenhol. Ha meggyógyulhatnék, vagy a gyermekemnek szabadulást szerezhetnék, ha kilábalhatnék az adósságokból, akkor biztosan békességem lenne. Tégy csodát és akkor megismerem a békességet.”

Jézus tudta, hogy a tanítványainak olyan békességre van szüksége, amely minden helyzeten átsegíti ?ket.

Amikor Krisztus a saját békességét ígérte tanítványainak, akkor mintha ezt mondta volna nekik (és nekünk is): „Tudom, hogy nem értitek azokat a nehézségeket, amivel szembe kell néznetek. Nem tudjátok felfogni a kereszt jelent?ségét és a szenvedést, ami rám vár. Igen, próbára lesztek téve, még hozzá emberi t?r?képességetek határán túlmen?en. Összezavarodtok majd és úgy érzitek, hogy az Atya cserbenhagyott benneteket.

De szeretném, ha szívetekben békesség lenne. Nem lesztek képesek megbirkózni azzal, ami rátok vár, ha nincs bennetek az én maradandó békességem. Az én békességemre van szükségetek.”

Szeretteim, arra a világra, amelyben most élünk, olyan megpróbáltatás vár, amely még sohasem volt a földön. Fel sem foghatjuk, hogy mennyi szomorúság lesz itt az utolsó időkben. Krisztus nekünk is azt mondja, amit a tanítványainak mondott: „Nem tudjátok elviselni az eljövendő nehézségeket az én békességem nélkül. Ragadjátok meg, mielőtt rosszabbra fordulnak a dolgok! Szentlelkem bennetek lakik. Kérjétek tőle az én békességemet! ? az, aki lehorgonyozza lelketeket minden viharban.

A csoda pedig az lesz, hogy él? példa leszel a világ számára. A káosz és a z?rzavar közepette kegyelmemben fogsz tündökölni. Nem számít, hogy min mész át. Lehet, hogy úgy t?nik, hogy egy tornádó tépázta meg az életedet, de te úgy birkózol meg a próbákkal, hogy mások modern Jóbként tekintenek rád. Ha a nehézségeidben segítségül hívod a Szentlelket, akkor ? Krisztus békességébe fog alámeríteni.

Az emberek ujjal mutogatnak majd rád és így szólnak: „Annak az embernek az élete teljesen széthullott, mégis eltökélte, hogy életét Isten Ígérére bízta teljesen. Hogyan képes erre? Hogy tud talpon maradni? Már rég feladhatta volna, de nem tette. Ráadásul hitében sem hasonlott meg! Milyen csodálatos békesség ez, amely felülmúl minden emberi értelmet.”

Kicsit több, mint egy évvel ezel?tt a feleségemnek, Gwennek térdm?tétje volt. Az évek során számos m?téten esett át, amikor rákos sejteket távolítottak el testéb?l, most viszont azzal kellett szembenéznie, hogy élete hátralev? részében fémtérddel kell élnie. Azt mondták, hogy az operáció óriási fájdalommal fog járni. Ahogy a kórtéremben ültünk kettesben és készültünk az operációra így imádkoztam: „Uram, békességre van szükségünk ebben a helyzetben. Gwennek természetfeletti békességre van szüksége ehhez az újabb m?téthez. Kérlek, add nekünk a te békességed.”

Az Úr megtette. Csodálatosan átsegítette feleségemet a m?téten. Öröm volt látni, amikor Gwen Isten békességét közvetítette mindenkinek, aki belépett a szobájába. Szeretteink és a kívülállók is valami olyat tapasztalhattak meg, amely túlmutatott feleségem képességein: Krisztus békességét sugározta a legfájdalmasabb körülmények között.

Talán te is hasonló helyzetben vagy és ezt gondold: „Mindennek vége. Nem tudok megbirkózni ezzel.” De Jézus azt mondja: „Tudom, hogy min mész keresztül. Gyere és végy az én békességemb?l.” Más okból is fontos, hogy Krisztus békessége legyen szívünkben.

Jézus még egy okot ad arra, hogy igényeljük az ? békességét: Sátán azért jön, hogy támadja az igazakat.

Krisztus a fent említett igerészen azt mondta tanítványainak: „Eljön a világ fejedelme” (János 14:30). Milyen szövegkörnyezetben találjuk ezt a mondatot? Közvetlenül el?tte mondta a tizenkett?nek: „Már nem sokat beszéltek veletek” (14:30). Aztán megmagyarázta, hogy miért: „Mert eljön a világ fejedelme.”

Jézus tudta, hogy a Sátán abban az órában is tevékenykedett. Az ördög már rávette Júdást az árulásra. Krisztus azt is tudta, hogy a jeruzsálemi vallási vezet?k felhatalmazást kaptak a pokol fejedelmeit?l. De annak is tudatában volt, hogy az ördögt?l inspirált tömeg hamarosan megjelenik és fogolyként magával ragadja. Ekkor szólt Jézus a tanítványaihoz: „Sátán, a gonoszság fejedelme eljön, ezér már fogok sokat beszélgetni veletek.”

Jézus tudta, hogy id?t kell töltenie az Atyával, hogy felkészülhessen a közelg? konfliktusra. Hamarosan gonosz emberek kezére adatik, ahogy azt el?re megmondta. A Sátán mindent meg fog próbálni, hogy elvegye békességét. Az ördög zaklaktzni fogja és el akarja keseríteni, hogy megtörje az Atyába vetett hitét és eltántorítsa a kereszt?l.

Szeretteim, mindannyian a saját harcunkat vívjuk ezekben az utolsó id?kben. Figyeljétek Jézus azon tanácsára, amelyet a ma él? keresztényekhez intézett: „Jaj a földnek és a tengernek, mert leszállt hozzátok az ördög nagy haraggal, mivel tudja, hogy kevés ideje van. ... üldöz?be vette az asszonyt (az egyházat), aki a fiúgyermeket szülte (Krisztus)” (Jelenések 12:12-13).

Isten Ígéje nem is fogalmazhatna ennél világosabban: Jézus Krisztus gyülekezete különösen gonosz támadásoknak van ma kitéve. Egy olyan ellenséggel nézünk szembe, aki meg?rült, aki telve van haraggal az Úr szent népe ellen. Támadásait csak úgy védhetjük ki, ha Krisztus minden értelmet felülhaladó békessége van bennünk.

Hogyan tehetek szert erre a csodálatos krisztusi békességre?

Kinek adja Jézus az ? békességét? Talán azt gondold magadban: „Úgysem vagyok méltó Krisztus békességére.

Túlságosan sokat küszködök az életemben. A hitem is olyan gyenge.”

Jobban tennéd, ha megvizsgálnád, hogy milyen embereknek adta Jézus el?ször az ? békességét. Egyikük sem érdemelte meg különösebben, s?t joguk sem volt rá.

Gondolj csak Péterre! Jézus az evangélium azon hirdet?jét akarta megajándékozni békességével, aki röviddel ezután átkozódni kezdett. Péter nagyon lelkes volt Krisztus iránti szeretetéb?l fakadóan, de mégis megtagadta ?t.

Aztán ott volt Jakab és a testvére, János. Két olyan férfi, akiket hajtott a versenyszellem és akik folyton az elismerésre törekedtek. Arra kérték Jézust, hogy a jobb és a bal keze fel?l ülhessenek, amikor majd leül dics?séges trónjára.

De a többi tanítvány sem volt igazabb náluk. Forrtak a haragtól, amikor Jakab és János mepróbált föléjük kerülni. Ott volt Tamás is, Isten embere, akit magával sordort a kétség. Minden tanítvány híjával volt a hitnek, amely megdöbbentette és lesújtotta Jézust.

S?t, mindannyian cserbenhagyták Jézust élete legnehezebb órájában és egyszer?en elmenekültek. A feltámadás után, amikor a hír már elterjedt, hogy „Jézus feltámadt”, a tanítványok még mindig „alig hittek”. Amikor az Úr megjelent nekik, meg is szídta ?ket hitetlenségük miatt.

De sok mást is mondhatnánk. A tanítványok összezavarodtak, nem értették az Úr útjait. Példázatai is zavarosak voltak számukra. Jézus kereszthalála után elvesztették az összetartozás érzetét is és mindenfelé szétszóródtak.

Milyen furcsa ez a kép: férfiak, akik telve vannak félelemmel, meghasonlással, hitetlenséggel, szomorúsággal, versenyszellemmel és büszkeséggel. Mégis ezeknek a háborgó lelk? szolgálóknak mondta Jézus: „Nektek adom a békességemet.”

Miért pont ezek a gyarló emberek kapták a természetfeletti békesség ígétét? Egyszer?en azért, mert Krisztusban elhívtak és választottak voltak. Jézus bizonyosan nem azért választotta ki tanítványait, mert jó vagy igaz emberek voltak. Nem is tehetségük vagy képességeik alapján hívta el ?ket. Halászok voltak, napszámosok, jámborok és alacsony sorból valók.

Jézus meglátott valamit a szívükben és ezért választotta ?ket. Beljük látott és tudta, hogy mindegyikük engedelmeskedni fog a Szentléleknek.

Ebben a pillanatban a tanítványok csak arra az ígérethez támaszkodhattak, amely Krisztus békességével kecsgette ?ket. Ezt a békességet csak Pünkösök élhették át teljes mélységében. Akkor eljött a Szentlélek, lakozást vett bennük és felszámolta testies, emberi vágyaikat.

Ugyanígy kaptad te is és én is az elhívást. Amikor Jézushoz jöttél, akkor az ? hívására válaszoltál. A Szentlélek meggy?zött és megtérésre készítetted. Amikor befogadtad Krisztust, akkor Lelkével is megajándékozott. A Szentlélek azóta is munkálkodik benned, egészen a mai napig.

S?t, az Úr ma is hív téged. Ajándékai és elhívásai visszavonhatatlanok. Minket is kiválasztott, ahogy a gyarló, zaklatott tanítványokat, hogy békességét nekünk adja.

A Szentlélek feladata mindig is az volt, hogy kijelentse Krisztust az embereknek. Jézus ezt mondta: „Az enyémb?l merít és azt jelenti ki nektek” (János 16:14). Tulajdonképpen azt mondja: „A Szentlélek rólam és az én útaimról fog beszélni nektek.”

Krisztus békességét tehát a Szentlélekt?l kapjuk. Ez a békesség úgy jut el hozzánk, hogy a Lélek kijelenti nekünk Krisztust. Minél közelebb akarsz kerülni Jézushoz, annál többet fog megmutatni bel?le a Szentlélek és annál jobban megtapasztalod a krisztusi békességet. Így juthatunk hozzá az ? békességéhez.

Jézus azt mondta, hogy az ?t szeret?knek a belsejéb?l él? vizek forrásai fognak fakadni. Ez a forrás akkor tört felszínre, amikor megtértél, de akkor tud folyóvá duzzadni, ha keresed Jézust. Amikor Krisztus Lelke folyamatosan árad – megbocsátása, jelleme, alázatossága és az Atya iránti engedelmissége – akkor az ? békessége sajátunkká válik.

Akik szenvedélyesen törekednek arra, hogy hasonlítsanak Jézusra, egy olyan békességet fognak kapni, melyet

senki sem vehet el tőlük.

Mutass nekem olyan istenfélő férfit vagy nőt, akinek az a leghőbb vágya, hogy hasonlóná váljon Jézushoz – akinek a szíve teljes mértékben a Szentlélekben bíz, mert ő eltávolíthatja a megütközés köveit – és én mutatok neked egy olyan embert, akit Sátán nem tud legyőzni. Krisztus békessége azoknak az életét tudja átjárni, akik eltökélték, hogy a Szentlélekre bízzák életüket, aki Jézus képmására tudja őket formálni.

Meg kell szívlelnünk Jézus figyelmeztetését: „A Sátán jön.” Senkit sem fog olyan erőteljes támadás érni, mint azt az embert, aki azt a célt tűzte ki maga elé, hogy jobban megismerje Krisztust és egy legyen Vele. Az Úr mindenőt keresőnek ezt az ígéretet adta: „A békesség Istene pedig összezúzza a Sátánt lábatok alatt hamarosan” (Róma 16:20).

Ez a vers nem arra vonatkozik, hogy Krisztus rátapos a kígyó fejére az Édenkertben. Ez már megtörtént. Pál itt arról beszél, hogy a Sátán a benned él? Krisztus lába alatt összetöretik és megaláztatik.

Imádkozz és kérd a Szentlelket, hogy adja neked naponta azt a békességet, amelyet Krisztus megígért!

[Download PDF](#) [1]

Links

[1] <http://worldchallenge.org/printpdf/1316/>